

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบภูมิธรรมว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกี่ยวกับการรับ

ପ୍ରକାଶକ

หลักการ

กำหนดให้มีการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรมและท่องเที่ยวฯ ที่มีความปลอดภัย

W.F. ॥८८७

ପ୍ରକାଶକ

โดยที่มานาน ๒๑๐ แห่งพระราชนูญคุ้มครองแมงาน พ.ร.ศ. ๒๕๗๑ บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแมงานในการนี้ ๔ ในงานเกษตรกรรม ซึ่งมีสภาพการช่างและทำวิชาช่างให้เป็นไปตาม
กำหนดการคุ้มครองแมงานในการนี้ด้วย ๔ ในงานเกษตรกรรม ซึ่งมีสภาพการช่างและทำวิชาช่างให้เป็นไปตาม
กำหนดการคุ้มครองแมงานในการนี้ด้วย ๔ ในงานเกษตรกรรม ซึ่งมีสภาพการช่างและทำวิชาช่างให้เป็นไปตาม
กำหนดการคุ้มครองแมงานในการนี้ด้วย ๔ ในงานเกษตรกรรม ซึ่งมีสภาพการช่างและทำวิชาช่างให้เป็นไปตาม

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานภาคฤดูกาลรวม
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอ่านใจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติฯ ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๑) ของกฎหมายฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๙) ของตามมาตราในพระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑**

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงปี “งานเกษตรกรรม” หมายความว่า งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การป่าไม้ การทำนาเกลือสมุทร และการประมงที่มิใช่การประมงทางเดิน

ข้อ ๓ ให้นายช่างซึ่งจ้างอุกราก้างให้ทำงานเกี่ยวกับการรบกวนด้วยปืนหูบี้ตามที่ทางราชการนั้นกำหนด ผู้มีครอง

ข้อ ๕ ถูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้วครบหนึ่งร้อยแปดสิบวัน มีลักษณะพิเศษพิเศษไปกว่าน้อยกว่าสามวันทำงาน โดยให้นายจ้างเป็นผู้กำหนดวันหยุดลงก่อสร้างให้แก่ถูกจ้างส่วนที่ก่อสร้างนั้นอยู่ในวันทำงานและถูกจ้างคงกัน

ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ถูกจ้างในวันหยุดพักผ่อนเมื่อตนว่าถูกจ้างมาทำงานตามปกติ ในวันหยุดพักผ่อนนั้น

ถ้านายจ้างให้ถูกจ้างทำงานในวันหยุดพักผ่อนตามธรรมเนียม ให้นายจ้างจ่ายค่าทำงานในวันหยุด แก่ถูกจ้างเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงานจริงไปปีละครัว หนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างต่อหน่วยในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ให้ได้สำหรับถูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามพื้นที่งานเป็นหน่วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่นายจ้างมิได้จัดให้ถูกจ้างหยุดพักผ่อนไว้จัดให้ถูกจ้างตามมาตรฐานที่ก่อสร้าง ให้นายจ้างจ่ายค่าทำงานในวันหยุดพักผ่อนนั้นให้แก่ถูกจ้างเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างในวันทำงาน เมื่อตนว่าถูกจ้างมาทำงานในวันหยุดพักผ่อนนั้น

ข้อ ๗ ถูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง การลาป่วยต้องต่อ spanning ทำงานซึ่งอาจให้ถูกจ้างแสดงในรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันที่เข้าไปหรือออกสถานพยาบาลโดยทางราชการ ในกรณีที่ถูกจ้างไม่อาจแสดงใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันที่เข้าไปหรือออกสถานพยาบาลโดยทางราชการได้ ให้ถูกจ้างมีเดินไป น้ำยารักษา

ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ถูกจ้างในวันลาป่วยเท่ากับอัตราค่าจ้างในวันทำงานตลอดเวลาและเวลาที่ลาก แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันทำงาน

ข้อ ๘ ห้ามมิให้นายจ้างห้ามตีกอกอาญาที่ก่อภัยให้เป็นถูกจ้าง

นายจ้างอาจให้เด็กอายุตั้งแต่สิบสามปีบริบูรณ์ทำงานในช่วงระยะเวลาไม่เรียบเรียงโดยภาคเรียน หรือนอกเวลาเรียนได้เฉพาะงานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือเป็นงานที่ไม่สัมภาระการทำงานที่ต้องใช้แรงงานมาก คุณภาพซึ่งคอมเด็ก ทั้งนี้ โดยได้รับอนุญาตจากปัจจุบัน นารดา หรือผู้ปกครองของเด็กใน

ข้อ ๙ ให้นายจ้างจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มนโดยมีปีกานะเพื่อพูนถุงน้ำถูกจ้าง

กรณีถูกจ้างพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง นายจ้างต้องจัดหาที่พักอาศัยให้ถูกจ้าง ถูกจ้างต้องชำระและปลดอุดภัยให้แก่ถูกจ้าง

ให้นายจ้างจัดสวัสดิการสืบต่อที่เป็นประโยชน์แก่ถูกจ้างตามที่จัดให้ในวันทำงาน

ข้อ ๑๐ กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพื้นที่ก่อสร้างสิบวันนับต่อวันປະ-LAST ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(นางอุไรราตน์ เทียนทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน